

Sygn. akt: XII 1 Co 1488/15

POSTANOWIENIE

Dnia 19 listopada 2015 r.

Sąd Rejonowy Gdańsk – Południe w Gdańsku

Wydział XII Cywilny Sekcja do Spraw Egzekucyjnych

w składzie:

Przewodniczący: SSR Joanna Krata

po rozpoznaniu w dniu 19 listopada 2015 r. w Gdańsku

na posiedzeniu niejawnym

sprawy egzekucyjnej z wniosku wierzyciela (...) FINANSE Spółki Akcyjnej z siedzibą w B.

przeciwko dłużnikom A. C. i P. C.

na skutek skargi A. A. na postanowienie Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym G. P. M. z dnia 26 marca 2015r. w sprawie KM (...)

postanawia:

1. odrzucić skargę;
2. zwrócić skarżącej A. A. ze Skarbu Państwa kwotę 100,00 zł (sto złotych) tytułem opłaty stałej od skargi;
3. na podstawie przepisu art. 759 k.p.c., zobowiązać Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym G. P. M. do prowadzenia postępowania w sprawie KM (...)z uwzględnieniem okoliczności, iż nie istnieje postanowienie z dnia 26 marca 2015r., zaś akta sprawy należy uzupełnić o dokument, z którego wynika uprawnienie Asesora komorniczego do podejmowania czynności w sprawie niniejszej.

UZASADNIENIE

A. A. złożyła skargę na czynność Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym G. P. M. w sprawie KM (...) w postaci postanowienia z dnia 26 marca 2015r. w przedmiocie wymierzenia jej grzywny w kwocie 2000 zł.

Z analizy akt sprawy egzekucyjnej KM (...) wynika, iż zaskarżone postanowienie Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym G. P. M. z dnia 26 marca 2015r. w istocie nie istnieje, albowiem nie zostało podpisane przez Komornika (k. 61 Tom II akt KM). Pod sentencją i uzasadnieniem złożył podpis Asesor Komorniczy M. Z., który nie został wymieniony w komparycji jako wydający postanowienie.

W pierwszej kolejności wskazać należy, iż podpisanie postanowienia przez osobę niewymienioną w komparycji jako wydająca je, sprawia, że postanowienie takie nie może być ocenione jako orzeczenie wydane przez właściwy organ i mające moc dokumentu urzędowego. Po drugie, w ocenie Sądu, wydanie postanowienia o ukaraniu grzywną przez asesora komorniczego mogłoby mieć miejsce jedynie po wyznaczeniu go zastępcą komornika, stosownie do przepisów art. 27 u.k.s.e. Nie dotyczy to oczywiście jednak zastępstwa w złożeniu podpisu pod postanowieniem, w którego komparycji został wymieniony komornik jako wydający postanowienie. Nie jest możliwe upoważnienie asesora do wydania postanowienia o ukaraniu grzywną w trybie przepisów art. 33 u.k.s.e.

W omawianym zakresie Sąd w pełni podziela argumentację Sądu Najwyższego, wyrażoną w uzasadnieniu uchwały z dnia 6 czerwca 2014 r. (sygn. akt: III CZP 26/14).

Na marginesie wskazać należy, że w aktach sprawy egzekucyjnej KM (...) nie ujawniono żadnego dokumentu, uprawniającego Asesora M. Z. do działania w sprawie niniejszej, wystawionego w trybie art. 27 bądź art. 33 ustawy o komornikach sądowych i egzekucji. W aktach znajduje się jedynie kopia zarządzenia Prezesa Sądu Apelacyjnego w Gdańsku nr (...). o wyznaczeniu innego Asesora zastępcą Komornika w dniach od 18.08.2014r. do 22.08.2014r.

Konkludując, postanowienie Komornika z dnia 26.03.2015r. podpisane przez Asesora komorniczego nie spełnia bezwzględnych wymagań, pozwalających na uznanie go za dokument będący postanowieniem uprawnionego organu, istniejącym w znaczeniu prawno-procesowym. W doktrynie i orzecznictwie zostało utrwalone zapatrywanie, że niedopuszczalny jest środek odwoławczy od nieistniejącego orzeczenia (por. uchwała Sądu Najwyższego z dnia 26 września 2000 r., III CZP 29/00, oraz postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 28 maja 1998 r., III CKN 409/98, niepubl., z dnia 14 maja 2004 r., IV CK 324/03, niepubl., i z dnia 16 stycznia 2009 r., V CZ 88/08, niepubl.).

Oznacza to, że przedmiotowe postanowienie winno być traktowane jako czynność nieistniejąca. W rezultacie brak jest, więc czynności, którą mógł zaskarżyć skarżący i której uchylecia się domaga. W tym stanie rzeczy skarga na czynność komornika jako niedopuszczalna winna zostać odrzucona, na podstawie przepisu art. 767 § 3 k.p.c., o czym Sąd orzekł jak w punkcie pierwszym sentencji postanowienia.

W punkcie drugim Sąd orzekł o kosztach, na mocy przepisu art. 79 ust. 1. pkt. 1b) ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U Nr 167, poz. 1398 ze zm.).

Odstąpiono od uzasadnienia punktu trzeciego postanowienia z uwagi na jego niezaskarżalność.